

[Statsministeren]

Det er arbejdsmarkedet selv, som kan hjælpe begge parterne på arbejdsmarkedet ved at få opløst mange alt for stive strukturer. Det tror jeg er nødvendigt at sige forbeholdsløst, og jeg tror for resten også, at de er indstillet på det.

Derefter vil jeg vende mig til hr. Svend Auken's tale med nogle svarbetragtninger. Hr. Svend Auken vendte tilbage til et billede, han så ofte har brugt, billedet om Overdanmark og Hverdagsdanmark. Tja – på mig virkede det lidt antikt. Må jeg minde om, at en af de meget kyndige iagttagere af udviklingen i det danske samfund, journalisten, som vi vist næsten alle kender, Hilary Barnes, forleden dag sagde til Jyllands-Posten om journalisters arbejdsvilkår her i landet, det var den 1. maj:

»Den økonomiske krise, der var et givtigt emne i årevis, er væk. Fornuftens indpas har fjernet en masse gode indtjeningsmuligheder for journalister.«

Han hævdede endvidere, at danskernes pludselige økonomiske fornuft er ved at koste ham brødet. Jeg mener, dette er en overdrivelse; men det er jo meget godt skrevet.

Heroverfor står så, at hr. Svend Auken i dag tegner et billede af krise og ulykke og stigende opdelinger i det danske samfund, Overdanmark og Hverdagsdanmark osv., men det passer jo ikke rigtig med virkeligheden. Jeg synes det ikke. Overdanmark, Underdanmark, jamen i 1980'erne er der jo sket en større overførsel til småbørns- og skolebørnsfamilier og til pensionister end før. Efter skattereformen i 1987 – jeg plejer ikke altid at fremstille det sådan, men jeg synes, det er rimeligt i dag – har de øverste indkomstgrupper måttet betale en større andel af de direkte skatter end før. Det er der altså rapporter f.eks. fra Socialforskningsinstituttet som konkluderer, man kan f.eks. se det i en artikel af Finn Kenneth Hansen i tidsskriftet *Politica*. Han konkluderer endda, at i perioden 1976–81 blev den omfordelende virkning mindre, mens den omfordelende funktion blev større i perioden 1984–88.

Det er ikke så sært, at mange har svært ved at finde ud af det med de danske partimønstre. Men forskningsresultaterne underbygger, at trygheden for børnene og de ældre medborgere er blevet større. Og det har vi arbejdet sammen om i Folketinget. Pensionisterne har i perioden 1982–90 haft stigninger i den reale disponible indkomst, en betragtelig stigning, 13–18 pct.

Udviklingen for børnefamilierne har heldigvis været klart bedre end forud for 1982. En familie med to børn vil fra 1990 til 1991 opleve en stigning på 5–6 pct. i real disponible indkomst efter husleje og daginstitutionsudgift. Det viser nemlig halvårseffekten af børnepakken. I 1992 kommer børnefamilierne så til at opleve helårseffekten. Jeg siger det blot, fordi jeg synes, der trænges til en korrektur og en korrektion af hr. Svend Auken's tale.

Det er altså ikke rigtigt, at firserne har været præget af øgede sociale forskelle mellem et Overdanmark og et Underdanmark, tværtimod. Der er grupper, der ikke har haft fremgang, men det er nok især højtlønnede grupper, som har måttet betale en større andel af de samlede indkomstskatter.

Hr. Svend Auken gjorde også meget ud af at tale om det, han kaldte Glansbilledanmark og Hverdagsdanmark. Men jeg synes, fremstillingen kom til at virke som et Karikaturdanmark. Jeg synes, det var en karikatur. Jamen jeg lagde da ikke skjul på i min redegørelse i begyndelsen af debatten, at vi har et stort arbejdsløshedsproblem, og jeg siger beredvilligt, at vi har et tryghedsproblem, og vi har miljøproblemer, og vi kæmper mod dem, men Overdanmark og Underdanmark er i hvert fald ikke noget, som er skabt af de borgerlige regeringer igennem de seneste år. Jo, der er nogle mennesker, der har det bedre end andre. Der er også nogle mennesker, der har det virkelig svært, men sådan var det jo også i de mange årtier, hvor vi havde socialdemokratisk ledede regeringer. Og vi kan ikke løse disse problemer med et snuptag, vi kan hele tiden forsøge fremskridt, og jeg synes, det lykkes for os. I de små ni år, der er gået, er der dog skabt – når vi taler om arbejdsløsheden – omkring 200.000 nye arbejdspladser for lønmodtagerne. Vi skal have flere endnu. I de sidste år har vi måttet nedlægge nogle af dem igen, det er rigtigt, 70.000, og det er, fordi hr. Svend Auken ved et tilfælde har fået fat i at sammenligne udviklingen fra 1986 og frem til i dag. Jo, sådan kan man gøre.

Jeg ved jo, at hr. Svend Auken har så meget imod, at vi anvender tal, der er mere end 10 år gamle. Derfor vil jeg heller slet ikke komme med tal for, hvordan det gik dengang, før 1982. Sådan er der jo meget, vi kan snakke om og diskutere og polemisere med, men det er jo fremtiden, det gælder.